

- 50 Ca să nu mai fiu mîhnit.
Să mă..... [rupt]
f. 37 r păsările cîntă,
Și vin zîmile de-ascultă.
O! ticălosul de mine,
55 Cu mult suspin mîni[n]c pine
Și în tot cîasul primesc
Sufletul să-m despărțesc
De acest trup ticăit
În cinste nenorocit.
60 Dar cite le-am pătimit
Că nu sînt de povistit,
Că și acum am agiuns
Tot la jale și la plîns,
La un vac amăgitor
65 Și de răle pățitor,
Cît nu pot ca să mai stau
Ci-aștept sufletul să-m dau.
Oh! viață cu amar,
Tinereti în zadar
70 Tot ohtînd merg la mîncare
Și suspinînd la culcare.
O! primi [?]...nevrednică
De-acestu bine
Lumé cê vremelnică
75 Viață nevrednică.
Voi să pei de pre pămînt
Că și-a trăi am urit.
Pêră ômeni din lume
Decît să-agiungă ca mine.
80 Cine nu-a crede cu fire
Jalnica mé tînguire.
Cine-a vré să cerceteză,
Mêrgă să să înstrăineză,
Și-atuncé a crede toate,
85 Cît le-am scris pe-această carte
f. 37 v Și toți frații m-au urit
Fiîndcă m-am despărțit
Nume pe cale.....
.....într-aceste stări
90 Văz întăi o norocire⁶
Covârșaste cu mărîre,
Cu așa așezămînt
Ca cum n-ar avé sfîrșit.
Și cînd firé o ridici,
95 Te uiți, nu știi ce să zici.
Atunci te arăți scribit,
Precum firé ți-i lăsată:
Ori cu a morții grăbire
Ori cu-altă nenorocire.
100 Și neîntrebăt de nime
Îți iei dorul de la sine
Și pe ticălosul om
Îl dar[a]mi ca pe un pom,
Din cinste și din dulciată,
105 Mai pre urmă și din viață,
Și-l aduci la-aciastă stare
De-l faci vermilor mîncare.
Precum voi să zic
De Poto[c]ki cel vestit,

⁶ In ms. *norocicere*.